

Kajúcna bohoslužba – 22. december 2022

Piesne: 188 274 547

Modlime sa:

Nebeský Otče, ďakujeme, že môžeme predstúpiť pred Teba. Pretože si tu prítomný. Ty čakáš na nás, aby sme sa Ti zverili so svojimi problémami, trápeniami a zápasmi. Vieš, v čom sme, ako zlyhávame, ako musíme zápasiť, aby sme dokázali svoj zrak upriamiť na Teba. Lebo toľko vecí nás zafažuje a niekedy cítime, že už nevládzeme.

Priznáme sa, že nás trápia aj pochmúrne myšlienky, kedy seba samých viníme a pýtame sa, čo sme a kde sme to pokazili, zanedbali alebo si nevšimli. Aj s týmito výčitkami nášho svedomia prichádzame k Tebe. A vieme, že niekedy nás tým trápi náš nepriateľ, aby sme zutekali, aby sme to vzdali, aby sme uverili, že nám už niet pomoci.

Ďakujeme, že môžeme vedieť o Tvojej láske a milosti, že ju môžeme poznať a môžeme sa o ňu uchádzať aj teraz. Prosíme, veď nás tak, aby sme dospeli k čistému videniu, aby sme v Tvojom slove našli oporu, záchranu a nádej.

Ďakujeme, že si sa ešte neodmlčal a to znamená, že stále sme pre Teba dôležití a o nás stojíš. Prosíme teda, prehovor k nám a daj, aby Tvoje slovo nám pomohlo pochopiť, čo je pre nás dôležité a tak nás priviedlo k Tebe. Požehnaj teda naše kajúcne stíšenie pred Tebou. *Amen*

Lk 8,16-18 Podobenstvo o lampe

„Nikto nezažne lampu, aby ju prikryl nádobou alebo položil pod posteľ. Ale postaví ju na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo. Lebo nič nie je také skryté, aby nevyšlo najavo, ani také utajené, aby sa neprezradilo a nedostalo sa na verejnosť. Dávajte pozor, ako počúvate: Lebo kto má, tomu bude pridané, a kto nemá, tomu bude vzaté aj to, čo si myslí, že má.“

Milí Bratia a milé Sestry!

Chcem sa s vami teraz zamyslieť nad naším dnešným novozákonným oddielom podľa sprievodcu čitateľa biblie. Na základe počutých slov Pána Ježiša Krista by sme si mali dať svoje **životy pod lupu**, aby sme zistili, ako to je s nami, čo sa týka počúvania Slova Božieho. Aké má následky slovo Božie v našom živote. **Akí sme poslucháči?** Pretože na tom veľmi veľa záleží. Aj apoštol Jakub spomína, že nie je jedno, ako človek slovo počúva a či následne aj dovoľí, aby to slovo pôsobilo v jeho živote: „*Buďte uskutočňovateľmi slova, nielen poslucháčmi, ktorí klamú sami seba. Pretože ak je niekto iba poslucháč slova a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, ktorý si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. Pozrie na seba, odíde a hneď zabudne, ako vyzerá. Kto*

sa však zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá nie ako zábudlivý poslucháč, ale ako uskutočňovateľ skutku, ten bude blahoslavený pre svoje skutky." (Jk 1,22-25)

Z toho vyplýva, že počúvanie bez žiadúcich následkov je **sebaklam**. V našom základnom verši Pán Ježiš kladie dôraz tiež na také počúvanie, ktoré má následky: viditeľné pokračovanie. To základné varovanie pre nás dnes znie: „*Dávajte pozor, ako počúvate*“. Ako počúvame? Môžeme myslieť samozrejme na slovo Písma, ktoré si doma čítame vo svojom súkromí, keď sme pred Pánom, ale aj na výklad Jeho slova, či už počutý alebo čítaný. A aj na to, čomu počas premýšľaní nad slovom porozumieme. Ako sa realizuje v našom živote to, čím nás náš Pán oslovil?

To všetko v nás môže blahodarne ďalej pôsobiť, ak nezostaneme akosi nedotknutí, nezainteresovaní. Ak **sa necháme silou slova dotknúť** a formovať. Nášmu Pánovi však **ide práve o to**. Nehovorí k nám len tak, aby všetko zostalo po starom, ale **aby sa nás dotkol**, aby poukázal na žiadúce zmeny, aby nám dal prežívať aj svoju moc, ktorá tú zmenu v nás dokáže vykonať.

Ako počúvame Božie slovo? Môžeme mať pridané k tomu, čo máme, ale aj vzaté to, čo sme mali. Môže nás počuté slovo obohatiť, ale aj dostať do núdze, ak sme ho neprijali alebo odmietli. Podstatné je, že **slovo je a pôsobí ako svetlo**, pri ktorom vyjdú veci najavo. „*Lebo nič nie je také skryté, aby nevyšlo najavo, ani také utajené, aby sa neprezradilo a nedostalo sa na verejnosť.*“

A nám sa to nie vždy páči – hlavne, ak ide o nás. Neradi sme, ak vyjdú veci najavo, i keď vonkoncom sa to deje pre naše dobro. Podobne, ako ani chirurg nemôže trebárs ranu len tak zašiť, ale musí z nej vyčistiť, čo tam nepatrí, lebo by to spôsobilo ešte horšie stavy. Bolesť ktorá jeho prácu sprevádza, nie je príjemná, ale je potrebná. Unikať pred takýmto konaním v našom živote je nezodpovedné a nezmyselné.

Ani náš nebeský Otec to nemyslí inakšie. On práve že chce, aby vyšli veci najavo. Aby bolo zjavné, na čom sme, aby sa ukázala naša bezmocnosť a stratenosť bez Neho. Len tak si môžeme uvedomiť, kto On pre nás je a čím nás chce obohatiť. Práve preto nám dáva svetlo, aby sme vedeli prehodnotiť svoju situáciu a orientovať sa svetlom, ktoré premáha tmu.

Ak zažneme lampu, či zapneme svetlo, tak robíme to preto, lebo nechceme byť v tme. A to **je už dobré, keď nám tma prekáža!** Totiž pokiaľ nie, tak platí Jánovo svedectvo: „*Lebo Boh neposlal Syna na svet, aby svet odsúdil, ale aby ho spasil. Kto verí v neho, nie je odsúdený. Kto neverí, už je odsúdený, pretože neuveril v meno jednorodeného Božieho Syna. Súd je v tom, že svetlo prišlo na svet, ale ľudia milovali väčšmi tmu než svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Ved' každý, kto robí zle, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky nevyšli najavo. Kto však koná pravdu, ide na svetlo, aby sa ukázalo, že jeho skutky sú vykonané v Bohu...*“ (Jn 1,17-21)

Tmu môže odohnať jedine svetlo. Ale to svetlo nesmie byť skryté. „*Nikto nezažne lampu, aby ju prikryl nádobou alebo položil pod posteľ. Ale postaví ju na svietnik, aby tí, čo vchádzajú, videli svetlo.*“ Čiže svetlo, ktoré je prikryté nádobou, je určené

k tomu, aby zhaslo. Svetlo ktoré je pod posteľou, tiež nie je viditeľné. V lepšom prípade zhasne, v horšom spôsobí požiar. Také svetlo, pri ktorom všetko zhorí, si však nikto neželá.

Svetlo je účinné vtedy, keď **je na svojom mieste na svietniku**. A svietnik je v strede, na vyvýšenom mieste, aby bolo svetlo viditeľné pre každého. Aspoň ako o tom Pán Ježiš hovorí v súvislosti s vtedajšou praxou.

Pre nás je, **Bratia a Sestry**, otázkou práve to, **aký je náš vzťah s tým svetlom**, ktoré je slovo Božie? Totiž, ak tu ide o úlohu ľudí, ktorých si Pán chce použiť v šírení evanjelia, tak to nie oni sú to svetlo. **Božie dieťa je nositeľom/nosičom svetla**, ktoré aj v ňom pôsobí, aj jeho premenilo a riadi. Mohli by sme snáď povedať, že Ježišovi nasledovníci sú tými svietnikmi, nositeľmi zdroja svetla. A k tomu, aby boli účinní a užitoční, musia byť na správnom mieste. Niessť svetlo, poskytnúť ho, aby bolo prístupné pre každého, kto po ňom túži, je krásne a požehnané poslanie. Pre tento svet existenčne potrebné.

Avšak ak máme vedomie takého poslania, tak sa musíme aj skúmať, **ako ho plníme? Či** sme na svojom určenom mieste? **Či** si to svetlo aj nás samých podmaňuje a drží v blízkosti Pána? **Či** ho chránime a strážime, aby bolo čisté, jasné a viditeľné? Alebo je nám trápne byť v strede pozornosti, vydaní možným neprijemným útokom a radšej sa stiahneme, schováme? Nielen samých seba, ale aj to svetlo, ktoré by iní potrebovali vidieť! Veci vyjdú najavo, ale vtedy budeme zahanbení za to, ako sme neobstáli.

Milí Bratia a milé Sestry! To že sa tu zamýšľame nad svetlom, má svoju aktualitu. Však zvesť Vianoc je aj o svetle, ktoré prišlo do nášho temného sveta, ako o tom píše evanjelista Ján: „*Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Ním vzniklo všetko a bez neho nevzniklo nič z toho, čo jestvuje. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A to svetlo v tme svieti, ale tma ho nepohltila.*” (1,1-5) Áno, na počiatku bolo slovo, čiže svetlo – ako základný predpoklad života. A Ján vydával o ňom svedectvo: „*Od Boha bol poslaný človek; volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby všetci prostredníctvom neho uverili. On nebol svetlom, ale prišiel vydať svedectvo o tom svetle.*“

Ján Krstiteľ, ako adventný posol, bol takým neodstrániteľným svietnikom, ktorý jasne **sprostredkoval svetlo slova Božieho**. Neskryl sa a nenechal sa odmlčať, ale jasným hlasom zvestoval, čo mu bolo zverené. Nielen hovoril o niečom, **ale aj sám takto Bohu odovzdane žil**. Poukazoval na **Ježiša Krista, na svetlo sveta**, posielal k Nemu dokonca aj vlastných učeníkov, pretože vedel, On je tým konečným cieľom viery, kde srdce človeka spočinie.

Bratia a Sestry! Po tomto odbočení ku konkrétnemu príkladu sa vráťme k nášmu textu. Pán Ježiš nás v ňom varuje, **aby sme neboli len dočasní poslucháči**. Čiže **aby** naše stretnutie so svetlom Slova Božieho nebolo len také chvíľkové. On chce, **aby** sme boli nosičmi/nositeľmi jeho svetla. Čiže, **aby** ako svietnik postavený na vyvýšené miesto, sme dali priestor Jeho svetlu. Predovšetkým vo svojom živote. **Ab**y

nás akosi hĺbkovo presvietil, prečistil a premohol v nás všetko zlo, všetku nečistotu. Ale tiež, **aby** ako pozorní, vnímaví a vytrvalí poslucháči sme boli aj uskutočňovateľmi Jeho slova. – Čiže **aby** predovšetkým žilo a platilo v našom živote to, o čom hovoríme, čo ako svetlo podávame ďalej. Pretože, ak sme ho prijali, máme ho aj šíriť, podávať ďalej a potvrdzovať vlastným životom, že chodíme v súlade so svetlom slova Božieho. Nech v tom nás toto naše kajúcne stíšenie vedie k sebareflexii a posilní. *Amen*

Modlime sa:

Ďakujeme Ti, Pane Ježišu, za varovanie a upozornenie, ktorým si nás oslovil. Veru, niekedy sme takí poslucháči, ako ten, kto sa pozrie do zrkadla a akoby nič, ide ďalej... Niekedy si Tvoje slovo prečítame, vypočujeme, ale nevenujeme mu čas a pozornosť, aby mohlo aj pôsobiť v našom živote. Odpusť, že sme povrchní poslucháči a tak svetlo Tvojho slova ani nemôžeme odovzdávať ďalším, ktorí by ho potrebovali.

Tiež vyznávame, že inokedy chceme byť sami tým svetlom, ktoré nie sme, preto ako svietnik zlyhávame a nie sme na svojom pravom mieste. Ďakujeme, ak si to tu môžeme uvedomiť a že môžeme prosiť o Tvoje svetlo, ktoré dokáže premôcť tmu a všetku jej škodiacu moc. Ďakujeme hlavne za to, že Ty si prišiel ako to pravé svetlo, ktoré vie osvietiť i našu tmu, strach a biedu, vie byť tou nádejou, ktorú potrebujeme a ukazovať nám smer a cestu do Tvojho kráľovstva.

Prosíme preto, požehnaj nám tieto nastávajúce sviatky prežívaním tohto životodarného svetla. Obnov našu dušu, myseľ, celé zmýšľanie tak, aby si bol vífazom v našich životoch. Nech Tvoj Duch svätý nás premení a obdarí radosťou a nádejou, ktorá neprestane, aj keď narazíme na problémy. Nech Tvoje slovo nás vedie ďalej a je naším svetlom, ktoré s radosťou prijmemo a vyznávame. Chceme Ti s vierou a dôverou odovzdať všetky naše plány, túžby a nádeje, s plným očakávaním na Tvoje konanie pre naše požehnanie. Prosíme, vypočuj nás pre svoju milosť. *Amen*